Manda Eanfrido*, ut ad te veniat; ut scias, quomodo habeat et mittat mihib argentum, quod in cella collegit, et caprinum vestimentum; sicut demandavi ei et Frotgoneg argentum, quod de Uurmec villa habeat. Adiuva me et Berdico, iter agentes ad sanctum Petrum legationis causa. Da illis libram argenti et meum iuvenem equumd; et honorifice eoso tracta in vine et pane.

Et saluta fratres nostros in Bacho et berbice et in libra argenti; et infantes similiter suos. Et semper benefacite viduis et orfanis nostris de frumento, vino et lardo.

Obsecro, ne tibi durum sit, quod tibi tanta mandavero; quia Deus multiplicat fructum iustitiae et multiplicat merita fidelitatis tuae in eternum remuneratione perpetua. 10

Uinter^h medicus¹ mihi promisit duo carrata de vino optimo et claro. Quem rogavi, ut tibi redderet. Et si habeas et si optimum sit, mittanturⁱ Rufu^k; ut ille mihi dirigat unum et aliud Brorda. Volente Deo cogitamus venire.

Sanus² est magister vester Colcu; et sani amici tui, qui apud nos sunt.

Sanum te faciat Deus cum amicis tuis. Heu quare tu sic longe es a nobis; 15 utinam fias prope, ut gaudeamus in te, sicut sepe fecimus. Tamen te salutamus a longe et mandamus, ut pasc[as bene] Ioseph¹ c[um ami]cis sui[s].

Adhuc novam capellam inter vineta videamus in te. Pax tibi et salus habitantibus in te^m.

9.

Alcvinus Adalhardo abbati Corbeiae antiquae respondet de suo erga eum amore; de 20 Aethelredo, novo Northanhumbrorum rege; de pace Caroli et Offae regum componenda; Angilberto abbati S. Richarii Centulensi salutem mittit. 790 exeunte anno.

Codd. A 1 fol. 9'-11, A 1* p. 14-15 n. 8*. Edd. J 17.

DILECTISSIMO IN CHRISTO FRATRI ADALHARDO³ HUMILIS TUUS GERMANUS ALCVINUS .SALUTEM.

Satis me refecit dilectionis tuae memoria et familiaritatis dulcedo et mutuae consolationis solatium; ita ut vere fateor, moeroris languore post te me esse pertaesum et usque ad lacrimas absentia tua contristari. Nec me, etiam in peregrinatione morantem, tantum fratris vel sororis carnalis affectus taeduit, quantum tua spiritalis so fraternitas moerore perfundit. Videbar enim mihi ex consolatione eloquii tui, Deo miserante, dignum incipere posse, quod tamen Dei solius perficere est; qui gratia sua

a) Eanfrigido A 2, Canfrido A 1.
b) tibi A 1.
c) bnidic corr. in bdic A 2; benedic A 1*.
d) equum—iustitiae et in A 1 iam legi non possunt.
e) eum A 2.
f) Et—nostros om. A 1*.
g) saluta fratres nostros similiter et socios A 1* pro infantes similiter.
h) Interea A 1.
i) mitte ad pro mittantur A 1.
sive Rufa; Rufam A 1.
l) Iosep A 2.
m) A 1* adnotat in margine inferiore huius epistolae: 'Habetur haec epistola in utroque MSo Cottoniano et citatur a Will. Malmesburiensi in fine capitis 3 libri 1. de gestis regum Anglorum neque adhuc est edita'.

^{9. *)} Lemma: Epistola Albini magistri ad Adelhardum propinquum Karoli A 1.

¹⁾ Caroli M. medicus, qui anno 779. aegrotantem Sturmium abbatem Fuldensem haud prospere 40 curavit. V. Eigilis Vit. Sturmi c. 24 (SS. II, 377): ad monasterium (Fuldense) vir Dei rediit (ex Heresburg), habito secum medico domini regis Karoli, cui nomen Wintarus, qui eius subveniret infirmitati. Dum vero quadam die artis suae ei nescio quam potionem infuderat, cum qua minuere debuit infirmitatem, sed ita auxit, ut validius et acrius ei lues acerba augeretur. J. 2) Sanus—nos sunt laudat ex codice Usserius, Sylloge p. 37. 3) abbati Corbeiae antiquae; filio Bernhardi, patrui Caroli 45 Magni J. 4) in Gallia.